

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/177/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118276984
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Halmešová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:6118276984.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lenky Halmešovej a sudkýň JUDr. Viery Koscelanskej a JUDr. Eriky Madarászovej v spore žalobcu: KRUK Česká a Slovenská republika s.r.o., so sídlom Hradec Králové, Československé armády 954/7, IČO: 24785199 právne zastúpený: ŠMÍDA advokátní kancelář s.r.o. organizačná zložka so sídlom Bratislava - podunajské Biskupice, Svornosti 43, IČO: 47255773 proti žalovanému: A. G., nar. X.X.XXXX, bytom H., U. cesta XXXX/XX, o zaplatenie 564,56 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky č.k. 17Csp/97/2018- 124 zo dňa 21. decembra 2018, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom vyhovujúcom výroku, ako aj vo výroku o trovách konania **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 212,50 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 212,50 eura od 17.12.2016 do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Žalovanému priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 24 %, o ktorom bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným rozhodnutím. Svoje rozhodnutie právne zdôvodnil ustanoveniami § 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, § 52 ods. 1,2,3,4, § 53 ods. 1, 5, § 54 ods. 1,2, § 101, § 103 Občianskeho zákonníka. Zo zisteného skutkového stavu vyplynulo, že dňa 4.11.2013 bola medzi právnym predchodcom žalobcu Provident Financial s.r.o. a žalovaným uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 569835639 podľa zákona č. 129/2010 Z.z., na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému spotrebiteľský úver v sume 850 eur s úrokovou sadzbou 21,50 % ročne zo sumy úveru t.j. vo výške 202,05 eur a poplatkom za garantovanú službu 225,55 eura. Výška RPMN bola 46,06 %, priemerná RPMN vo výške 57,17 % s celkovou čiastkou, ktorú bol zákazník povinný zaplatiť vo výške 1.277,60 eura. Žalovaný bol povinný splatiť úver v 100 týždenných splátkach vo výške 12,78 eura od prvej po predposlednú splátku a výška poslednej splátky bola 12,38 eura so splatnosťou 1. splátky v 7. kalendárny deň po uzatvorení zmluvy a splatnosť každej ďalšej splátky bola dohodnutá na 7. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Z výpisu splátok a úhrad súd prvej inštancie zistil, že právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému úver dňa 4.11.2013 vo výške 850 eur a žalovaný vykonal úhrady v prospech žalobcu v celkovej výške 285,44 eura v 16 splátkach. Podľa výpisu bola splátka vo výške 17,84 eura a skladala sa z istiny vo výške 8,50 eura a poplatku vo výške 9,34 eura. Z oznámenia o postúpení pohľadávky z 16.12.2016 ako aj príslušného podacieho hárku mal súd preukázané, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 16.12.2016 uzatvorenej medzi postupcom Provident Financial s.r.o. a postupníkom t.j. žalobcom, bola postúpená pohľadávka vymáhaná v tomto sporovom konaní vo výške 1.073 eur.

2. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba je čiastočne dôvodná. Z vyššie označených dôkazov mal súd preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným došlo k platnému uzatvoreniu Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 569835639 podľa zákona č. 129/2010 Z.z., na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému spotrebiteľský úver v sume 850 eur. Konštatoval, že citovaná zmluva o poskytnutí splátkového úveru musí na svoju platnosť spĺňať predpoklady uvedené v § 9 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu 4.11.2013. Poukázal na skutočnosť, že žalovaný síce v podanom odpore namietal absenciu náležitosti v zmysle § 9 odsek 2 zákona č. 129/2010 Z.z., avšak žalobca si v spore uplatnil podanou žalobou len rozdiel medzi poskytnutou istinou úveru (bez nároku na príslušenstvo) a vykonaných úhrad zo strany žalovaného, preto súd prvej inštancie nepovažoval za potrebné hodnotiť jednotlivé zmluvné podmienky. Považoval za nesporné, že žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 850 eur dňa 4.11.2013, pričom žalovaný uhradil splátky spolu vo výške 285,44 eura. Z preloženého výpisu mal súd preukázané, že splátka bola vo výške 17,84 eura a skladala sa z istiny vo výške 8,50 eura a poplatkov vo výške 9,34 eura. Prvá splátka bola podľa zmluvy splatná dňa 11.11.2013 t.j. 7. kalendárny deň po uzatvorení zmluvy a posledná splátka bola splatná 7. deň stého týždňa po uzatvorení zmluvy, t.j. 4.11.2015, pričom v danom prípade nedošlo k zosplatneniu úveru a preto pri každej splátke úveru začínala plynúť premlčacia doba odo dňa jej zročnosti. Žalovaný v rámci podaného odporu vzniesol námietku premlčania, ktorou sa súd zaoberal. Zdôraznil, že žaloba bola na súd podaná dňa 14.5.2018, a preto si žalobca v spore mohol uplatniť splátky, ktoré doposiaľ neboli premlčané t.j. spätne 3 roky od podania žaloby, t.j. od 14.5.2015. Nasledujúcou nepremlčanou splátkou počnúc od 14.5.2015 (t.j. od doby kedy splátky neboli premlčané) bola splátka splatná dňa 20.5.2015, ktorá bola 76. Splátkou, a preto počnúc touto splátkou do konečnej splatnosti ostalo uhradiť 25 splátok po 8,50 eura. Súd mal preukázané, že splátky splatné odo dňa 20.5.2015 do 4.11.2015 v počte 25 premlčané neboli a teda žalobca má nárok na zaplatenie splátok vo výške 25 x 8,50 eura t.j. vo výške 212,50 eura. Súd prvej inštancie žalobcovi priznal aj úrok z omeškania v zmysle § 517 odsek 1,2 OZ v spojení s nariadením vlády SR č. 87/1995 Zb. účinným v čase vzniku omeškania z nepremlčanej sumy nároku žalobcu t.j. zo sumy 212,50 eura , keď mal preukázané, že posledná splátka bola splatná dňa 4.11.2015, pričom žalobca si uplatnil úrok z omeškania až po postúpení pohľadávky t.j. od 17.12.2016, kedy bol žalovaný už preukázateľne v omeškaní s úhradou dlhu. Vo zvyšnej časti istiny a úroku z omeškania súd žalobu zamietol s poukazom na dôvodnosť námietky premlčania jednotlivých splátok. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 odsek 2 C.s.p. s poukazom na § 262 odsek 1 C.s.p., keď pomer úspechu žalobcu proti žalovanému bol 38 % : 62 % a rozdiel pomerných úspechov v prospech žalovaného predstavuje 24 %, v ktorej časti súd priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania.

3. Žalovaný podal v zákonnej lehote odvolanie, a to voči vyhovujúcemu výroku. Rozhodnutie súdu prvej inštancie považoval za správne len v rozsahu posúdenia, že ide o úver bezúročný a bez poplatkov. Uviedol, že hradil celú výšku splátky v sume 17,84 eura a nie je zrejmé , na ktoré splátky a v akých výškach mal byť teda započítaný rozdiel vo výške 9,34 eura. Bol toho názoru, že z dôvodu, že suma splátky bola preukázateľne uhrádzaná v plnej výške 17,84 eura týždenne, pri tejto výške splátky mala byť uhradená posledná splátka istiny v 48. týždni roku 2014, do 5.10.2014 a nemožno úver posudzovať podľa toho, že mal byť splatený v 100 splátkach vo výške 8,50 eura, ak boli predpísané a uhrádzané splátky vo výške 17,84 eura, teda istina by bola splatená v 48. týždni. Znamená to teda, že ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročností, v tomto prípade od 5.10.2014, kedy by bol pri predpísanej výške splátok celý dlh splatený a preto považuje celý dlh za premlčaný. Žiadal, aby odvolací súd žalobu zamietol v plnom rozsahu.

4. Žalobca k odvolaniu žalovaného vo svojom písomnom vyjadrení uviedol, že všeobecná trojročná premlčacia lehota plynie pre každú splátku zvlášť odo dňa ich zročnosti v súlade s § 103 prvá veta OZ. V zmluve sa takisto pôvodný veriteľ so žalovaným nedohodol, že prednostne bude splátkami splatená najprv istina a následne úroky a poplatok. Skutočnosť, že Žalobca požaduje a uplatňuje iba istinu z poskytnutého úveru nemá za následok zmenu obsahu záväzku, ktorá by predstavovala nižší počet splátok, ako bol dohodnutý v zmluve o úvere. V tomto smere poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k. 27Csp/226/2018-64. Zdôraznil, že žalovaný nárok je založený na oprávnenom nároku veriteľa dožadovať sa vrátenia poskytnutej veci povinným, t.j. v tomto prípade finančných prostriedkov. Navrhol, aby odvolací súd odvolanie žalovaného zamietol.

5. K vyjadreniu žalobcu žalovaný vo svojom podaní poukázal na skutočnosť, že 3 veriteľ, kto svojvoľne a nekontrolovateľne priraduje splátky spotrebiteľa a určuje; aká časť sa použije na splátky istiny a aká na splátky odmeny veriteľa. Takáto nekalá obchodná praktika veriteľov a neprijateľná obchodná podmienka spočíva v tom, že spotrebiteľovi sú predložené na podpis zmluvy, v ktorých absolútne nie je uvedené, v akej výške bude mesačne spotrebiteľ hradíť úroky úverov ako odmenu veriteľa a v akom pomere bude splácať istinu úveru. Opätovne zdôraznil, že pri výške splátky určenej v zmluve mala byť uhradená posledná splátka istiny v 48. týždni roku 2014, do 5.10.2014 a nemožno teda úver posudzovať podľa toho, že mal byť splatený v 100 splátkach vo výške 8,50 Eur, ak boli predpísané a uhrádzané splátky vo výške 17,84 Eur a mali byť celé započítané na splátku istiny, teda istina by bola splatená v 48. týždni. Z uvedených dôvodov považuje celý dlh za premlčaný.

6. V priebehu odvolacieho konania žalovaný oznámil súdu, že mu na jeho mailovú adresu bolo doručené oznámenie advokátskej kancelárie RR Legal Corp s.r.o. o tom, že boli spoločnosťou ENDEPRO s.r.o. poverení, aby mi vyplatili sumu 498,79 EUR, ako reálny preplatok nad sumu poskytnutého úveru, spoločnosťou Provident Financial. Z toho teda logicky vyplýva, že spoločnosti Provident Financial, ani spoločnosti Endepro a ani žiadnemu ďalšiemu nástupcovi, teda ani spoločnosti Kruk nedlží žiadne peniaze, ktoré by mail byť predmetom tejto žaloby.

7. K uvedenému oznámeniu žalovaného sa vyjadril žalobca dôvodiac, že z prílohy nie je žiadnym spôsobom určiteľné, že avizovaný preplatok sa jednoznačne viaže na predmetný úver pôvodného veriteľa č. 569835639, ani že bol reálne vyplatený žalobcovi. V danom prípade žalovaný pôvodnému veriteľovi nevrátil ani len celú istinu, čiže je otázne, akým spôsobom by mohol taký preplatok v tomto prípade vzniknúť.

8. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané stranou sporu v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359, 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spíňa náležitosti § 363 CSP, viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania (§ 379, § 380 CSP), viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) vec prejednal s verejným vyhlásením rozhodnutia (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné. Preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom vyhovujúcom výroku, ako aj vo výroku o trovách konania podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

9. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

10. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

11.1 Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 30.7.2018 domáhal voči žalovanému o zaplatenie 564,56 eura s príslušenstvom, ktorá suma predstavuje rozdiel medzi poskytnutou istinou úveru a úhrad zo strany žalovaného, a to titulom porušenia záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 569835639 uzatvorenej dňa 4.11.2013 medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným.

11.2. Súd žalobe vyhovel vydaním platobného rozkazu dňa 24.8.2018 pod sp. zn. 17Csp/97/2018-63, ktorý v zákonnej lehote napadol žalovaný podaním odporu. Namietal, že spotrebiteľská zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky v podobe vysokej RPMN a vysokej úrokovej sadzby a v zmluve absentujú náležitosti v zmysle § 9 odsek 2 z.č. 129/2010 Z.z. a to výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru v dôsledku čoho je zmluva bezúročná a bez poplatkov. Žalovaný z opatrnosti vzniesol aj námietku premlčania. K odporu sa vyjadril žalobca, ktorý tvrdil, že námietky, ktoré sa týkajú bezúročnosti a bezpoplatkovosti nie sú dôvodné, pretože žalobca si v žalobe uplatňuje iba nesplatenú istinu bez nároku na príslušenstvo predmetnej zmluvy. Ďalej tvrdil, že žalovaný uzatvoril zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 569835639 dňa 4.11.2013 na dobu určitú, t.j. 100 týždňov. Konečná splatnosť úveru tak nastala 100 týždňov po podpísaní zmluvy t.j. 5.10.2015. Žalobca si nárok vyplývajúci zo zmluvy o úver uplatnil dňa 14.5.2018, t.j. pred uplynutím premlčacej lehoty.

12. Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok a dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal vo veci v dostatočnom rozsahu dokazovanie potrebné pre zistenie rozhodujúcich skutočností, pričom z vykonaného dokazovania vyvodil i správny právny záver. Zároveň aplikoval ustanovenie § 387 ods. 2 CSP, podľa ktorého ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

13. Odvolací súd sa stotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie, ako aj s jeho odôvodnením, pretože súd urobil správny právny záver a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ním citovanými, správne aplikovanými ustanoveniami. Žalovaný svoje odvolanie smeroval voči vyhovujúcemu výroku, ktorým bol zaviazaný zaplatiť žalobcovi sumu 212,50 eura s príslušenstvom. Predmetná suma sa týkala nároku z uzatvorenej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pričom žalobca žiadal len zaplatenie istiny bez úrokov a poplatkov vyplývajúcich zo zmluvy. Žalovaný však nesúhlasil so záverom súdu prvej inštancie o čiastočnom premičaní plnenia z uvedenej úverovej zmluvy dôvodiac, že pri výške splátky 17,84 eura týždenne mala byť uhradená posledná splátka istiny (8,50 eura) v 48. týždni roku 2014, teda do 5.10.2014, preto mala byť celá požadovaná suma premičaná. Odvolací súd nepovažoval odvolanie žalovaného za dôvodné a plne sa stotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie.

14. Odvolací súd poukazuje na ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premičacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premičacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. V konaní nebolo sporné, že k zosplateniu v prípade predmetnej spotrebiteľskej zmluvy nedošlo, preto trojročná premičacia doba začala plynúť osobitne pri každej splatnej splátke. Námietku žalovaného, že v danom prípade bol úver bezúročný a bez poplatkov a pri výške istiny splátky 8,50 eura by bola celá istina uhradená už v 48. týždni roku 2014 nepovažoval odvolací súd za dôvodnú. V úverovej zmluve bola dohodnutá celková splatnosť úveru na 100 týždňov, pričom prvá splátka bola podľa zmluvy splatná 7. kalendárny deň po uzatvorení zmluvy a každá ďalšia bola splatná 7. kalendárny deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Posledná splátka bola splatná 7. deň stého týždňa po uzatvorení zmluvy, t.j. 4.11.2015. Výška splátky bola dohodnutá na sumu 17,84 eura týždenne, pričom táto pozostávala z istiny 8,50 eura a úrokov 9,34 eura. Z prehľadu uhradených splátok žalovaného vyplýva, že tento zaplatil celkovo len 16 splátok, ktoré hradil nepravidelne a poslednú splátku zaplatil v 33. týždni. Odvolací súd uvádza, že veriteľ sa so žalovaným nedohodol na tom, že najskôr bude uhradená istina a následne úroky či poplatky. Medzi zmluvnými stranami nedošlo k zmene obsahu zmluvy spočívajúcej v znížení počtu splátok alebo výšky samotnej splátky. Len samotná skutočnosť, že predmetný úver je bezúročný a bez poplatkov nespôsobuje zmenu v počte splátok, ako to uvádza žalovaný v odvolaní. Súd prvej inštancie správne uzavrel, že prvou nepremičanou splátkou bola splátka splatná dňa 20.05.2015, keďže žaloba bola podaná na súd dňa 14.05.2018. Celkovo teda zostalo uhradiť 25 splátok (20.05.2015 - 04.11.2015) vo výške po 8,50 eura, a to predstavuje sumu 212,50 eura. Odvolací súd sa so závermi súdu prvej inštancie v plnom rozsahu stotožnil, ako aj s odôvodnením napadnutého rozsudku, ktoré nepovažuje za potrebné opakovať a na tieto dôvody ďalej iba poukazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

15. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom v napadnutom vyhovujúcom výroku, ako aj vo výroku o trovách konania podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

16. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol v zmysle ustanovenia § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný, priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v plnom rozsahu.

17. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý

rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).